

mogoče s smučkami, ki bodo prirejene na parni ali električni pogon, brez najmanjšega truda prevoziti z bliskovito brzino najhujše strmine in prepade. Kar zadeva zimski in poletni šport, je naša pobožna želja, naj Pohorje s svojimi krasotami zatemni švicarski Sankt Moric in francoski Biarritz.

Št. Lenart. Dne 19. jan. je zatisnila v Mariboru po težki operaciji za vedno svoje trudne oči g. Marija Kramberger. Rajna je bila posestnica v Partinju v Slov. goricah in je posedala nekaj let lepo hišo v Mariboru. Daleč naokrog je slovela kot darežljiva gospodinja za reveže in izredno gostoljubna napram vsem, ki so se zatekali ali obiskovali Krambergerjevo hišo. Svojim otrokom je bila skrbna ter dobra mati, sosedom najboljša sosedka in vsem pa vzgled prave krščanske žene, ki je kazala celo življenje svoje notranje blago mišljenje na zunanji v dobrih delih in z neustrašeno besedo, kadar je šlo za dobro stvar. V Krambergerjevo hišo v Partinju zahaja naš »Slovenski gospodar« že nad 40 let. Občo priljubljenost blagopokojne je dokazala obilna udeležba pri pogrebu in petje ganljivih žalostink. Počivaj v miru, blaga mamica, in uživaj večno plačilo, katerega si si zaslužila s celim življenjem in posebno še z udanim prenašanjem bolezni in trpljenja v zadnjih dneh. Žalujemo preostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Za vedno nas je zapustila in se preselila v rajske višave v 52. letu življenja Lorbek Antonija, posestnica v Bač kovi. Bolezen, ki jo je vsako leto napadla ter položila za več tednov v postelj, ji to leto ni prizanesla. Pobralla jo je kruta smrt, ki si jo je v zadnjih dneh bolezni vedno želela. Živela je skromno in ponižno v zgled dekletom anovske župnije. Vzgodeno je tudi umrla. Lep pogreb je imela, kakršnega malokdaj vidimo pri Sv. Ani. Čez 40 belo oblečenih deklet jo je spremilo na mirodvor. Na pokopališču je govoril poslovitelne besede domači g. župnik. Počivaj v božjem miru nam vsem nepozabljen Tonika! Bratu in sestri naše sožalje!

Marija Snežna. Velik pogreb, kakor ga že dolgo ni videla Marija Snežna, se je vil v spremstvu domačih dveh gg. duhovnikov v nedeljo dopoldne s Spodnje Velke od hiše žalosti do župne cerkve in potem na pokopališče, ko smo spremljali k večnemu počitku Zofko

Fekonja, rojeno Šumandl. Bila je doma iz dobre in ugledne krščanske hiše Šumandlove. Komaj 11 mesecev poročena je postala žrtev materinstva. Neprecenljivo je njeno delo, ki ga je položila v društveno življenje: na našem odru, kot večletna bdbornica Kat. prosvetnega društva, zlasti pa kot prednica Marijine družbe, ki jo je nad vse zvesto in zgleđno vodila. Njej naj bo dobri Bog plačnik, žalujočemu možu, starišem, bratom in sestram pa najboljši tolažnik!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Pretresljivo in žalostno so zapeli pretekli teden tukajšnji zvonovi in zvonček kapelice Žalostne Matere božje v Hvalečincih. Naznanjali so čeli fari, da je zopet odšel en faran. Nikdo ni skoraj verjel, da je neizprosna smrt zadala hiši Kvarovi tako grozno rano. Iztrgala je iz njihove srede vernega družinskega očeta in vzglednega zakonskega moža Jurija Kvar, veleposestnika v Hvalečincih. V nedeljo je bil še pri sv. maši in domov grede mu je bilo v bližini doma nenadoma postalo slabo, da se je zgrudil mrtev na tla. Žalosten je bil pogled na plakajočo družino, ko so prinesli mrtvega očeta v hišo in ga položili na mrtvaški oder. Pokojni Jurij Kvar je bil mož, da mu ni bilo zlepa para. Nikdar ni prišla iz ust pokojnega kakšna slaba beseda. S svojimi sosedi je živel v pravem prijateljstvu. Bil je član Apostolstva mož in bratovščine III. reda. Zavzemal se je tudi za dobro časopisje. V njegovo hišo zahaja »Slovenski gospodar« že okoli 30 let. Poleg tega je rad prebiral tudi nabožne liste. Pač pa so bila vrata njegove hiše močno zaprta zoper nasprotno časopisje. S svojo blago ženo Marijo je pokojni živel v najlepši zakonski slogi. Nadvse je ljubil svoje otroke, kateri so mu vračali z isto ljubeznijo njegovo ljubezen. Po 47 letih vzglednega zakonskega življenja ga je božji poslanec odvedel iz te solzne doline v nebeško domovino v starosti 77 let. Njegovega pogreba se je udeležila velika množica. Blagi rajni naj uživa večni mir in pokoj! Žalujemo ženo Marijo in otroke pa naj tolaži presveto Srce Jezusovo, kateremu je hiša posvečena! — Komaj smo prestopili prag novega leta, že so zapeli zvonovi svojo smrtno pesem. Tokrat so peli v slovo Ivani Nedelko v Vito marcih. Pred dobrimi šestimi meseci jo je zapustil v ptujski bolnišnici njen mož Franc.

Sedaj mu je ona sledila, previdena s sv. zakramenti. Pokojna žena je bila članica Marijine družbe žen in letos prvi mrlič. Umrla pokojna farana naj v miru počivata, dokler ne zaslišita glas trombe na dan sodbe! — Preteklo leto je bilo v naši župniji: rojenih 43 otrok (20 dečkov in 24 deklic), umrlo je 26 faranov, med temi je 1 umrl v Rinkovcih in 1 v ptujski bolnišnici; poročenih je bilo 14 parov.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Pretekli teden so še neznani uzmoviči obiskali posestnika Franca Kocmut v Rjavcih. Okoli 4. ure zjutraj so se spravili na delo. Izgnali so iz hleva kravo in jo privezali k lestvi; nabasali so svoje tatinske malhe s kurjim mesom. Pa tokrat jim sreča ni bila mila. Hišni gospodar je uzmoviče pregnal brez plena. Ker tukaj niso imeli sreče, so šli dalje. Ustavili so se pri Antonu Grminu v Hvalečincih. Odnegli so mu precej kokoši, tudi velik oznanjevalec jutra, petelinček, je moral v tatinsko malho. O tatovih ni sledu.

Črešnjec pri Gornji Radgoni. Dne 17. t. m. popoldne je umrla Krajčeva gospodinja Marija Bračko, katera je že precej dolgo bolehal, sedaj pa je nenadoma mirno v Gospodu zaspala. Preminila je skrbna in pridna gospodinja, dobra sosedka, usmiljena do revežev, preminila je ljubeča mati, katera je svoje otroke v strahu božjem vzredila, šla je za svojim, dne 15. maja 1932 prerano umrlim in vzornim možem Bračko Francem, in to v starosti 62 let. Torej veliko prerano si zapustila svoje pridne in dobre otroke, kateri za teboj iskreno plakajo in žalujejo. Kaj vse to pomaga, ko pa nam je to vsem zemljanom usojeno, zato moramo ta hudi udarec pretrpeti, se pomiriti in ne preveč tugovati, kakor se je v prelepih besedah na gornjeradgonskem pokopališču izrazil v svojem poslovitnem govoru domači č. g. župnik Martin Gaberc. Blaga rajna, počivaj v miru! Preostalim domačim naše iskreno sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tudi zima ima svojo lepoto. Toda če predolgo traja, postane človeku nadležna. Zato smo hvaležni našim vrlim igralcem Marijine kongregacije, ki pripravljajo za nedeljo dne 4. februarja, pretresljivo zgodovinsko igro »Črni križ pri Hrastovcu«. Ta igra je vzeta iz naše najožje domovine. Kaže

Šele po zadnjem povelju se je podal oče Ropoša k materi ter ji prisegel, da bo še nocoj Vida doma, ali pa bo maščevana njena ugrabitev, kakor se še ni osvetil nobeden Slovenec Madžarom!

Mrak je objel veržesko zbirališče — trško lipo. Pod drevesom so hrzali nestrpno konji z jezdec v sedlu, v konjederčevi gajbi so se grizli in klali med seboj na smrt psi vseh velikosti. Vse je bilo pripravljeno na prvi nočni pohod preko Mure nad — Kruce!

Ko je prijezdil k četi stotnik v polni bojni opre mi, so se zravnali v pozdrav jezdec v sedlih in na zamah s poveljnikovo roko je zavil oddelek naravnost k Muri. Jezdili so molče. Le pasja gajba je cvilila vsled osušenih osi na kolesih in cucki so javkali ter lajali, da je bil kdo od daleč prepričan, da gre za kak izreden lovski pogon.

Po prekoračenju reke je konjica obstala. Od glavne čete so se odločile patrolje, ki so se razkropile na vse strani, da se zopet zberejo ob reki v kolikor mogoče najkrajšem času in z res verodostojnimi poizvedbami.

Naravnost obupni pasji lajež steklakov v gajbi ai ponehal niti za trenutek. Starešine strelcev so se

odstranili od čete ob reki navzdol, da počakajo tamkaj med vrbovjem na oglednike in še enkrat prav na drobno prerešetajo načrt napada na sovražnih tleh.

Res ni trajalo dolgo, že se je pognal pred posvetom s konja Franc. Vrnili se je kot prvi s poizvedbe iz Dokležovja, kjer so njemu znani kmetje videli popoldne tamkaj običajne jezdec — Kruce. Ubirali so jo skozi vas proti sosednim Bakovcem, ki so itak eno glavnih krucevskih taborišč. O kaki vreči in ženski med konjiki ni znal ter videl nihče nič. Slično so se glasila tudi ostala javljenja patrulerjev. Starešine so bili uverjeni, da je spravil lopov Godrnja svojo žrtev po ovinkih v bakovski glavni tabor. Tega bo treba zavzeti, razbiti ter požgati še to noč. Povelje je bilo oddano od moža do moža z vso naglico. Pohod je pričel mimo Dokležovja na Bakovce. Selo so obkolili napadalci z dveh strani od severa. Od južne zapira pobeg precej velik potok Mokoš s svojimi vijugami.

(Dalje sledi.)

Sirite „Slov. gospodarja“!

soč lir. Podal se je v svoj vinograd, da bi iz soda natočil vina. Pri tej priliki je opazil na steni poleg soda velikega pajka, ki je sedel na sredini svoje mreže. Kmet je pograbil kos opeke in ga je pognal proti pajčevini. Opeka je raztrgala pajkovo mrežo, zadela na steno in odkrutila nekaj ometa. Kmet je opazil pod odkrušenim ometom luknjo, v kateri je bila skatla. Ko je izvlekel skatlo in jo odprl, je zapazil, da hrani zlatih ter srebrnih novcev za 50 tisoč lir. Z nepričakovano najdbo zaklada je revni kmetič in mali vinogradnik na mah obogetel.